

KOLOZSVÁRI KÖZL

SZERKESZTŐI SZÁLLÁS:
Belső farkas-utca 78. sz. alatt gr. BÁNFFI-
ház emeletében.

Megjelen a lap hetenként háromszor u. m. kedden, csütörtökön és szombaton délen.
Ara évenkéntre 3 ft. o. 6. Hirdetési ár: negyházas sorért először 7 kr., másodszor 6 kr., harm-
adikra 5 kr.-ra, s minden hirdetés után 30 kr. bététig. Előzetes a hirdetés a kiadó-hivataltal köz-
s. nyilatkozt. az esetek s után 20 kr. előlege befizlése mellett a szerkesztőségben csatolva.

KIADÓ-HIVATAL:
 Könyvutasa, STEIN J. könyvkereskedése

Előfizetési felhívás.

Lapunk új évi folyamába lépve át, a tisztelt előfizetőket fölkérjük az előfizetési összegnek kiadó hivatalunkhoz (Stein János közép-utcai könyvkereskedésébe) mielőbbi szíves beiktatására, hogy a lap pontos szétküldésében hiány ne történjék.

Lapunk előfizetési ára :

Egészévre . . .	12 frt.
Félévre . . .	6 „
Évnegyedre . .	3 „
Egy óra . . .	1 „

ՀԱՅԿԱՅԱՆ, ԻՅՈՒՆ Լ.

(D) Uj év! Legyen szerencsésebb ez hazánkra nézve, mint az utóbbi vala!

[illegible]

A kormányzás megvédendő a kimondott alkotmányos elvek látszatán, egészen új alapokon állítottunk ki a megyei életet, melyre a keblő ügyek viélést és a közgazdasági tisztak választást költöztünk ruházni, megtagadva tőlük a bírói választási jogát, mely alkotmányunk értelmében szintén a megyei autonómia körébe tartozott. Ezen megbizottmányok hatására kormányzatunk által kőrilőrt, megválasztása, hivatalos után hajtattó végre, tiz-helyenkőli választottak a jogosultak, kiknek mikénti jogosultságát szintén kormányzatunk határozta meg.

Ezen így összeállított bizottmányok sorsa még függőben van, végeldölése a közel napokban fog megtörténni, ha a még el nem osztott bizottmányokhoz az udvari leirat megérkezik.

Nem levén közélet, az Erdélyt lakó nemzetiségek összecsúszására sem nyílt alkalom; egyedül a szász nemzet bírta régi alkotmányos közeget, melyet eléggé is felhasznált arra, hogy a magyar királyságnak 1848-ig kifejezett jogviszonyait megtagadja, s mind közvetlenebbül csatlakozhassék a közönsztrákbirodalom központjához.

Irodalmunk megkísérít oly álláspont kikeresését, hol a belakó nemzetek igényeit kielégíteni lehetne; egy román lap által kimondott azon eszméhez: „Unio de nem fusio“ hozzá szólottunk, érezvén azt, hogy ez átalakulás korszakában a nemze-

irattal a szász nemzet el nem fogadja, miképp ő nem akar a magyar királysághoz tartozni jövőre, hanem közvetlenül Ausztriához, és a magyar alkotmányt félreértve, közvetlenül a birodalmi alkotmánnyal tart.

A „Sieb. Boté“ azon állításunkra, hogy a szász kárpisvétel mostani és 1848-é álláspontja közt és a föld különbség van, azzal szel, miképp az akkori szász emlékirat is kimondá, hogy ha a szász nemzet föltételei meg nem adának, akkor azokhoz fog csatlakozni, kikől magára nézve föbbet remélhet; tehát a mostaniak ezen nyilatkozat alapján teljes következetességgel csatlakoznak az öszalkotmányhoz és az ösztrák ministeriumhoz.

Természetes, miképp a „Sieb. Bote“ nem tudja itt kimutatni, hogy a magyar nemzet csakugyan megtagadott volna egyet is a szász emlékirat föltételei közül, és ebből igen könnyen megmérhetni: mennyire lehetett jogosulva a szász nemzet képviselője a főnnebbi lépésre, a logica szerint is?

De hagyjuk ezt, mindenesetre annyit használt ezen kérdés föllendítése, hogy a szász nemzet álláspontjával mindenki oly tisztában lehet, mint a miénkkel.

A román lapok nem szölettek a kérdéshez; ők vagy jól vannak fegyelmelve és nem akarják vég-céljaikat leleplezni; vagy meg vannak elégedve a dolgok folyamával, melyekből magokra nézve kedvező kifejlést reménylenek.

Ha a bécsi lapok, jelesen a „Botschafter” egyik hírének hinniuk lehet, úgy ez utóbbira következett. Hetünk. Az említett bécsi lap ugyan is azt mondja, hogy a jövő februárban Szeged püspöké és Salánti érsek ura elnökségei alatt román lelkesekből és hivatalnokokból egy gyűlés fog összehívattatni, mely a román nemzet nevén fog tanácskozni a közel érdeklő országgyűléseni magatartás felett, és a mely gyűlés határozottan fog nyilatkozni a február 26-iki alkotmány mellett.

E szerint a legfő kérdésben a románok a szászokkal kezét fogván, azon három nézetből, melyre most ez ország négy politikai nemzetisége szakadva van, két nézet fogna fenmaradni, egyrészlől a magyar és székelly nézet, másrészlől a szász és román nézet.

Ezzel mindenesetre a kérdés egyszerűsödik; de minthogy a két álláspont közt érintkezési kapcsolatok nem léteznek, világosan belátható, hogy az erdélyi nemzetiségek közt belülről kiindult kiegyezkedés nem lehet. Feltéve hogy ha a bécsi lapok állítása a románok magatartásáról teljesül.

A két ellenkező nézet fölötti bíráskodás e szerint nem mi rajtunk áll, és annak természetére nézve a magasabb politikai szempontok fognak eldöntő befolyást gyakorolni.

Erdély kicsinyben az, a mi a birodalom nagyban; a mely kérdés Magyarország és Ausztria között létezik, az létezik itt a magyar és szász nemzet között, az utóbbihoz értetvén a román nemzet is, ha leendő congressusán a szászok álláspontját fogadja el.

Igy tehát a legtermészetesebb azon következtetés, hogy a minő irányban és szellemben a magyar kérdés meg fog oldatni, azon irány és szellem fog határozni területünk sorsa felett is.

Íly kilátással nézünk ezen év elebé, és midőn sorsunk már-már többé nem mitőlünk függ, nem is fásasztjuk magunkat tovább azzal, hogy a belső, az egymás közti kiegyenlítés alapjait keressük.

Egy alapot láttunk erre, honnan kiindulva eszménket tisztázhatunk, érdekeinket a lehetőség merlegéből vehetjük volna; úgy hittük, hogy a román nemzet ezen állásponton nem messze áll; a mint azonban a bécsi lapok hirdették, nekünk csalódunk kellett ezen föltevésünkben. És mi ezen megnyugszunk, annál inkább, mert e helyzet miatt kézzel kényelmesebb.

Ha az ember a sorra bízta magát, legalább a
mi részére vagy ellene történik, azzal más vagy ő
maga, csak is a sorot változtatja.

Juthattunk, akkor sorsunknak nagy részben uraivá válhatunk volna, s közös irányunk nagy befolyást gyakorolhatott a magyar kérdés megoldásának könnyebbítésére nézve, így két táborra szaladta a sors vált urunkká; és minthogy mi magyarokul egy kissé fatalisták vagyunk, bevárjuk nyugodott lélekkel a sors határozatát.

Ily azévalmával, ily kiltáissalak nözünk az ny év édzébe. Meg vagyunk arról gyözöve, hogy a Magyarország és Austria köztfenálló feszultsegek elöbb-utöbb vége szakad; meg vagyunk arról gyözöve, hogy Magyarország soha meg nem fog tagadni Erdély iránybani történelmi jogát; és így megvagyunk gyözöve, hogy sorunknak a Királyságban tülküi sorsával össze van kötte, a mit érnük azt tölük. Ila ök megmaradnak, mi sem vesztünk el; ha ök elbuknak, hadd bukunk el mi is.

Szerencsétlenség! evrasmának az ny esztendő!

Az erd. muzeum évi közgyűlése okmányai.

Hivatalos jelentés
az erdélyi muzeum-egylet 1862 nov. 24-dik és 25-ik
napjain tartott közgyűléséről.

(Folytatás a 6. v. 6. sz.)

Kiválasztás: másriszt a kőgyűlés elnöktársa által (társzó indítványok előzetesen az ügyel. választmányi tanácsokhoz menjenek keresztül, mind aztért, mert a választmányi ismeretből az eladatokkal és az ügyel. körülményekről, mind pedig azért is, hogy így az ügyel. társok is, a tárgyszorok körzeteile által első értesítnék a kőgyűlésben elhangzó indítványokról — annál fogva igyekvőbbek min-
denkét a tárgyalásra szánt idővel, az ügyel. körülmények társaitól, és a választmányi tanácsoktól, hogy az igazság és hasznosság is módja legyen azt, hogy tárgyalni, és a tárgyszorozatba iktatni.

4. §. A kőgyűlésnek másriszt indítványok, kötéles indítványok az ülése megnyitása előtt az elnöknek bejelenteni.

[illegible]

E szabályok megállítása után ugyancsak válaszmányi indítvány következtében, hasonlóképpen csaknem minden vitafokozás nélkül még elhatározták, hogy a múzeumegylet évkönyveiben megjelenendő munkák tiszteletdíja ívenként 15 forint 25 fillér emeltesse, és hogy a nagyobb tiszteletdíj az évkönyv második köteté második füzetének első ívével kezdve lépjen is életbe;

Továbbá, hogy a muz. egyet. előrendes közgyűlései szentel nem novemberben többé, hanem minden év februárjában első és nyolcadik napja közé eső héten fog megtartatni, oly formán, hogy miután 1803 februárjának már egy rendkívüli közgyűlés megtartása kíván történni, a legközelebbi rendes közgyűlés 1804 februárjának fog megtartatni. E határozatok létrejötte után felolvastatt a muz. helyettes igazgatójának írásban beadott következő nyilatkozata.

Ertesítenek eett, hogy a listizet egyélt körülgledáber a program II. szána alá foglalt jvaslat megvitatások szemelvény vonatkozásig egy kifejezés fordult elő, melyet nem hagyhatok szó nélkül. Jól tudom én, hogy a jelen nem lévőknek nincs szavazat; és pedig nem voltam és az a joguk jelen. De el sem ismerhetem sekinkek és az a joguk, hogy a jelen távolléteknek a vitától tárgyra vonatkozó kérdéseket feltegyek. Az lőn megválaszoltam, hogy én praesens név, a puztia nevek: a muzsma és az igazató – nem bajlok. Meglehet hogy igaz; meg lehet, hogy s az elnök eseten meg lehet, hogy még tegeget a gyűlés előtt a szóbemert eltarthatóságot volna kimondásáról, de most már más-képén van.

A t. egyet barátaira z. t. az állítólagos, huszra nem-
vezelő új jelentékeknek új fotósokat csinált, hogy egy-
fő képeknek sem éreztet megfelelt barátaira; hogy
túlaludnak,ppen nem is a már egyes felállított igazságtör-
b, hanem csak az eddigelő hozzá ragad, helyettes építő-
elvágyakozó a kérdés; — masefél pedig en is minden
hisz; egy gyermek és az vajdától mentes kilyakotlat-
hatom, hogy ezekre a puzta nézetek ism. hajlok. Ennek
következtében, mindjárt következő személyes elbarátozo-
sok ki is mondom két okból. Elsőben, hogy a következő
nyug gyűlés, melyre a fenforró kérdés elődönfe halaszta-
van, ne jöjjön bár legkisebb észleltre néve is a mostani

allegált meglepés esetében, hanem az úgy teljes, tökéletes, világos és előleges ismeretével készülhessen végelhatározására. Másodszor, minthogy én, — és azt hiszem méltán, — valódi bizalmatlansági votumot olvasok ki a t. gyűlés tegnapi határozatából, több alkotmányos érzéssel mint a mennyei a provisoriumok pártolói és kedvelői tanúsítanak, csekély mélyemet a t. gyűlésnek obtrudálni nem akarhatom. E két oknál fogva, mondom, ezennel kijelentem, hogy a „muzeum” és helyettes igazgató” címet, tisztet viselni, kelességeit teljesíteni és járadékait igényelni csupán csak a közelebbi rendkívüli nagy gyűlés napjáig szándékozom. A nap reggelén pedig azt mondván a t. gyűlésnek: ura! bocsássa el szolgádat békével, visszatérek a porba, a melyből vétettem.

A közgyűlés a felolvasott nyilatkozatot, a mennyiben abban a h. igazgató lemondása van kitérve, mely sajnálat kifejezésével fogadja és kinyilatkoztatja, hogy a h. igazgató sikeres szolgálatait a muzeum-gyűlés és a muzeum érdekében továbbra is nem csak igyekezzék venni, hanem tehetőségéhez képest érdem szerint megjutalmazni is ohajítja. A mi azonban a fenfőre elvi kérdést illeti, a közgyűlés a jegyzőkönyv X. száma alá megállított határozatából kifolyólag, annak egész terjedelmében és minden ágaiban való tárgyalását, megvitatását és végleges eldöntését az 1863. februárius havában kőltőre és végre tartandó közgyűlés eleibe terjesztetti határozta.

Ezután a szavazatazadó bizottság előadván a szavazás eredményét ennek alapján kiáltott, hogy a választmányba rendes tagoknak 3 évre legtovább szavazattal megválasztottak Nagy Péter, Kriza János, Széles Dénes és Ribánszki Adolf, két évre pedig az időközben kilépett két tag helyébe Nemes János és Sándor József, mely újonnan választottak éljenzéssel üdvözlötték és a pénztár és levéltár megvizsgálására kiküldött két bizottság jelenlétében, hogy mindent a legeszebb és legdicsőrebb rendben talált, részint az egyleti tisztviselőik jelentéseiből kifolyólag, részint egyesek indítványaira határozatokat:

1. A gazdai állomás egyelőre betöltetlen maradván, minden tisztviselő a maga körébe eső gazdai teendőket ezután a választmány felügyelete alatt maga fogja végezni.

2. Az egyleti kertész szakavatottságát és tanúsított szorgalmát a közgyűlés teljesen méltányolva, mindazonáltal nem látja szükségének a számára megállított rendes fizetést főleg emelni, de felhatalmazza a választmányt, hogy neki a körülmenyekhez képest jutalmat utalványozhasson.

3. A könyvtár feles példányai eladására nézve megbízatik a választmány, hogy azokról egy laistromot készíttessen, annak szétküldése által igyekezzék elkelését gyorsítani, az eladásban azonban a hazai tudományos intézeteknek az az elsőség maradjon fenn, hogy kívánatukra a tőlük választott könyvek, ha ugyan azokat magános ember akarná megvenni, inkább nekik adassanak mint a magánosnak.

4. A közgyűlés figyelmébe ajánlja a választmánynak, hogy a néhai tanár Tunyogi-féle kézirat-gyűjteményt, valamint dr. Ötvös Ágoston hátrahagyott irományait a muzeum számára megszerezni igyekezzék; továbbá, hogy az évkönyv jelen formáját kényelmesebb formára változtassa át.

Az 1863-ki költségvetés végleges megállítása a februárius rendkívüli közgyűlésre halasztatván, és a lefolyt közgyűlés jegyzőkönyvének hitelesítésére Dózsa Dániel, Nagy Ferenc és Sárkány Ferenc tagtársak személyeiben bizottság

vezetve ki, az elnök a már közölt beszéddel bezárja a közgyűlést, és azzal a gyűlés eloszott.

Közi
Finály Henrik,
muz. egyt. titkár.

KÜLÖNTÉTELK.

— A kolozsvári polgári társalkodó 1863. évi január hó 4-ken tartandja szabály szerinti közgyűlését.

— A bécsi jogakadémiában egy erdélyi ifjú számára rendelt Goldberg-féle alapítvány évenként 126 forint ösztöndíjjal töltessebe jövőn, a reá pályázni kívánók kellő okmányaikkal s főleg sikerrel kiállott érettségi vizsgálatukról bizonyítvánnyal ellátott kérvényeiket, illő hatóságok útján jövő február 1-ig a királyi főkörmányszékhez beadhatják.

— Veszély Károly nyilatkozik, hogy néhai Szabó János apát, gyulafejevári kanonok és kir. tanácsos általa sajtó alá rendezett Homiliái bizonyos akadályok miatt csak is január 1-jén juthatnak sajtó alá, s kiadó kész az előfizetést e válogatott szónoklatokra ezután is elfogadni.

— A szász-erzsébeti gyűlést hírszerint folyó hó 14-keire ismét összehívják.

— A „Presse” kolozsvári levelezője dicséri az erdélyi guberniumot, hogy most egészen más uton jár, mint ennek előtte; azután pedig mondja, hogy gróf Nádasdyknak sikerült erős kézzel eltérni fonalát egy intrigának, melyet a magyar kancellária szőtt vala.

— A kereskedelmi ministerium hivatalosan közölte, hogy azon „angol nemzeti akadémia”, mely a londoni tárakra cikketek küldött hazánkfiainak tudósársági tagságát, diplomát, érmet ígért, s mindezt csak 200 forintot kíván beiktatni, nem egyéb, mint iparlovagok társulata.

— Egy genialis publicista a már csak néhai „Sieb. Bote”-ban a val ábrándozik, hogy a mi az abszolutizmus eszközeivel Bachnak nem sikerült, a február 26-diki osztrák alkotmányossággal már is beteljesült a nagy Schmerling vezérlete alatt; sikerült, beteljesült, már megvan a nagy hatás, a nagy eredmény, Erdély germanizálása. A német szellem — ugymond — egész Erdélyt elárasztotta, s a magyarok helyett, a kik eddig a birodalomban egyedül töltözködtek a népszerű patriotizmus dicsőfényében, most a németek gyakorolnak vonzerőt a népre. Erdélyben minden mivel ember németül beszél. Erdély minden valamirevaló községében vannak németek. A mivel magyarok — és románoknál német birlapok és könyvek láthatók a magyar és a csekély román nemzeti irodalmi termékek mellett. A magassabb zenészet és némi művészet körében a német a példánykép, ugyszintén a nyilvános helyiségeknél, minők: a vendéglők, színházak, kaszinók stb. sok tekintetben a városi öltözködés is német, noha igaz, hogy utóbbi időkben mint politikai tüntetési eszköz a nemzeti öltözet is, u. m. a magyar, a román (ez, ugymond, újonnan feltalált) és a szász (mely, u. mond, félmagyar) divatba jött. A volt katonai örvidekeken székelnek és szászok közt a népszellem is némileg németes. A fináncz- és vámbívalnokok és a katonaság egész Erdélyben német. Az igazságszolgáltatás egész alapját a német-osztrák törvénykönyvek képezik. Minden mostani hivatalnok beszél és ír németül. Ezen mostani hivatalnokok szakképzettsége a közelebről elenyészett múlt évtizedből, „a német korszakból” származik stb. Mindezt a

február 26-diki patens varázsolta elő. A német elem hivatása a monarchiában beteljesült végre! stb. Így meg négy hasábon keresztül, s a „genialis” publicista oly édesdeden ábrándoz a val, hogy Erdélyből nemcsak a szász és „a legközelebbi hasznos leső”, de különben „füstös konyhában lakó, juhbőr-bundát viselő” román (az író mondja) hanem még a magyar is a Reichsrath felé pillantgat.

— A pesti magyar kir. egyetemnél felállítandó román nyelv- és irodalmi tanszékre Román Sándor ur lön kinevezve.

— A korm. elnökségtől következő hirdetés küldetett szét a „Hiv. Értesítőben”: „Az erdélyi udvari kir. korlátoknál elnökségének idei nov. 25-ről kelt közleménye értelmében ő cs. és apostoli kir. felségének f. év nov. 19-ről kiadott legfelsőbb kegyelmes elhatározása folytán következő ideig. rendszabályi tétetik közzé. Az erdélyi ügyfelelemeségekbeni hadköteles szökevények azon esetben is, hogy ha előállításuk alkalmával a meghatározott uton besoroztatásuk előtt valamely törvényes czim alatt mentesiténik is magukat, éppen azon büntetésnek vetendők alá — a legközelebbi három év alatt, vagy addig míg e tárgyban előbb is alkotmányos uton határozat hozatnék — mely a katonaszolgálatra képteleneknek nyilvánított katonaköltöztetett szökevényekre vonatkozólag a h. k. törvény 45. §-sa 3-dik pontja alatt meg van határozva.

— Nemcsak a szász föld, hanem a belényesi havasok tüvében is megterem a finánczterv. Wittenberger Leopold és Bonyhárd Lajos petrosi lakosok a nagy bazafiak, kik az osztrák pénzügyi viszonyok rendbehozásának előmozdítására magukat hivatva érezék a nagybecsű tervük közléseért nem valami drága százalékot, hanem szerényen csak 20,000 forintocskát ohajtanak. A nevezettek által felterjesztett finánczterv magyar fordításban szóról szóra következő: „Belényes, 1862 october 29. Nagyméltóságú fináncz minister ur! Magyarhonban 52 megye, mindenikben annyi és annyi járás, minden járásban annyi jegyzőség van, hol évenként leirhatatlan sok vágó és igás marha adatik el; az eladónak pedig marhajárlatokkal kell birniok, mely után a megye részéről csak 2 kr. vétetik. — A tekintetes (Löbliche) cs. k. ministeriumnak mi azt tervezzük: hogy ha egy járlat csak 10 krajczáros bélyeggel láttatnék is el, ugy ez a mi kilátásunk szerint évenként egy millió körülü tisztajövedelem lenne. Ha ezen terv életbelépne, fentartunk magunknak 20,000 frt. oszt. é. jutalmazást. Wittenberger Leopold, Bonyhárd Lajos.” Ezen nagyszerű javaslatra következő végzés hozatott: „Petroson lakó Wittenberger Leopold és Bonyhárd Lajosnak a m. cs. kir. pénzügyi ministeriumhoz beadott kérvénye, illetőleg terve, melyben a Magyarországon kiszolgáltatandó marhajárlatok bélyeg alá vételének megrendelését hozzák javaslatba s azon esetben, ha tervük elfogadhatnék, 20,000 frt. jutalmat kívánának: mint el nem fogadható, nevezetteknek leendő kézbesítés végett ide mellékelve kiküldetik stb.” Közöljük ezt kuriosum gyanánt, mert tudjuk, hogy a komoly időkben jól esik, ha egyet nevetethetünk. „Bihar.”

— Figyelmeztetni kívánjuk azon gazdákat, kik a „Gazdasági lapokat nem olvassák, hogy azok utolsó felévi folyamába jelent meg és még most is foly. „Mezei rendszerek és váltógazdaság” czim alatt Sporzon Páltól egy igen derék, jó körűn font ezikkorozat, mely a

TÁRCZA.

(Folytatás.)

— Ez az kedves grófnő, az életkedv elveszése az a megértő lelket s mind mélyebben fogja elmeríteni a bánatba és télettségbe. A nő hivatása az igaz az, hogy egyé legyen minden öröme, minden igyekezete, minden gondolata. Érzem, hogy nagyság egy komoly férfunak teljes életboldogságot adhatott volna családi tűzhelyénél. De valjon ha a végzet örvültette tette ön férjét, hogy ezen nyert boldogság elől elfusson, meg van e már semmislőve önnek női egyénisége, szétszakadtak e azon lánczok, melyek saját egyénisége és gyermekeinek sorsa által a társadalomhoz kötik? Szabad-e egy szívnek, a melyben élet van, ennyire elcsüggedni, ennyire tehetetlenné válni? Engedjen meg grófnő, hogy én érveimmel felrázni szeretnék egy éberem meghalt életet. Ha itt hagyja e magányt, ha eljön a mi körünkbe bizalmas lelkek közé, látja a mi szelid örömeinket, hallgatja bérceinket a madarak dalát, ellesli kertünk virágainak virulását, fejleszt s pusztulását: egykor érzeni fogja, hogy az isten által örömrünkbe teremtetett természetben az elhagyott szív sincs egyedül, s hogy bánatunk mellett az életbe való szelid ragaskodás jól megférhet és az idő mind inkább gyógyítja sebeinket, s még lehetünk perzenként boldogok is.

— Rábeszélésed fáj nekem — szölt a grófnő — fáj, mert egy tiszta és nemes lelket kell megszomorítanom rideg megtagadásommal, kinek minden kívánságát oly örömmel teljesíteném. De hozzá szoktam már e szomorú magányhoz, ez ősi lak megrepesztett falaiból kiálló körömk, ama méshorpadások, melyeket a kövek süllyedése okoz és sötét ablakfiak, melyeket a szu átrágott, mind emlékeztetnek engem egy néhány boldog napra s tiz keserves esztendőre. Ez az én rideg klastromom, hol életemet istennek

s férjem ntáni örök bánatomnak szenteltem. Köszönöm édes öcsém nemes részvéteket sorsom iránt, de itt akarok én élni mint élőhalott, mint az életben uralkodó könynyelműség következményeinek tragicus vértanuja.

— Kedves grófnő — szölt Gábor — miután nagysád engem s családomat nemeslelkűségével lekötölte, el vagyok határozva azon vonzalomnak, melylyel még ismeretségünk előtt nagysád iránt viseltem, érvényt szerezni; és ki nem állók a grófnő ellenvetései elől és kijelentem, hogy el nem megyek innen nagysád és Frigyes nélkül. Vagy ha magamra kell elmennem, itt hagyom a grófnő ezen nyilatkozatát, melyet a családi pörbe beadnom parancsolt. Ez ősi lak nem emlékezteti a grófnőt boldog időkre, egy évtized bánatának szomorú tanyája, egy élőhalott kriptája ez. Nekem egy nyugodt óráim nem lesz életemben, ha őnt innen ki nem ragadhatom. A grófnő szívében az emlékek és büszkeség, de nem boldogokhoz vonul el a grófnő, hanem szintén sorsüldözöttékhez. Egy év sem telik és minden birtokunk elkoboztatik, s mi anyám kisdéd birtokára szorulunk, mely egy laképületből s néhány darab földből áll, mely napi kenyerünket alig adja meg. Láthatja a grófnő, hogy velünk együtt kell küzdenie az életért, s kölcsönösen vigasztalunk egymást. Hiszem, hogy magunk is csipőss észrevételeknek leszünk kitéve; azt fogja mondani gróf Halalayné: magunkhoz esaltunk azon bomlott kedélyű nőt, hogy így rabirjuk a családi pörből lemondásra, elámitottuk és majd eszerben hagyjuk. De mindegy nekem bármint mondanak. En ellenállhatlan tisztelettel s szeretettel viseltem nagysád iránt, és úgy érzem, hogy körünkben ezen nemes arc fel fog derülni, e nemes szív vigasztalást lelend közös szeretetünkben, azon szeretetben, melyet eddigi rideg környezetben nélkülözni kénytelen volt. Lám már is látok a grófnő arcain egy pár könyvet alágördülni, ama szokatlan pir arcán mutatja, hogy irántam rokonszenven, vonzódással viseltek.

Megfoszthat-e nagysád azon örömtől, hogy egy így összedult életet valamennyire feldelíresek. Látja kedves grófnő, nekem is e percekben egy hitem, talán a mint ön gondolja, rögeszmém született; hiszem grófnő, hogy ha nagysád hozzánk jövőn, családi boldogságunknak egy új korszaka fog kezdődni és ön is velünk együtt boldogabb leend, mint mostan.

— Ha meghatottak forró érveid, ne csodálkozz, mélyen tudok érzni s öröm nekem arra gondolnom, hogy Izidora mily boldog lehet egy ily férfi által; fáj szívemnek, hogy e magányos háztartáson előmlő szomorú sorsommal Jellem összeforrott. Ábrándozol édes fiam, midőn azt hiszed, hogy a thea-nénikének is lehet valaha vagy egy boldog órája; nem tudod megmérni egy szív veszteségét, mely egy lényhez kötött minden boldogságát, egy lényhez, ki őt könnyelműen ott hagyja; nem tudod mi azon sötét tenger, a szenvedés tengere, melybe egy száznandó élet elmerült, feneketlen mélységből semmi erő, semmi okoskodás, semmi forró szó őt ki nem ragadhatja. Miért állítasz én családi tűzhelyetek elé egy fekete koporsót, melybe egy irtoztató váz van ki nyújtogatva? miért vinném hozzátok beteg kedélyemet, hogy titeket is sötét gyászom gyászba borítsom? Ah nem tudod mit szenvedtem tíz év alatt, ha azt hiszed, hogy szétronált lelkeim hulladékaikat még az idő és a vigasztalás összerakhatja! Soha! Soha! Elhalványul és beteg lesz minden, a ki beteg lelkéhez közelit, mint a bolygó zsidónak minden léptem után sötét bus fekete kereszt marad. Eltemen egy tragikus átok fekszik, mely a vigasz minden reményét kizárja. Az imént megmutattam neked, keleten, hol a nap feljön azon sötét keresztet, mely életem reményét ábrázolja; most jöjj és tekints nyugotra. Mit látsz ott? A nap lehaladt. Nem látta senki végsugárait, mert felhő borítja az egész felső láthatárt. Ez borító akkor is, midőn az isteni fény a láthatáron haladt végig, és világosság volt és meleg, habár az ő sugárai nem látszóttak. Most egyszerre hideg est van és sötétség, melyen a hold és csillagok bágyadt sugára

legkevésbé sem hat át. Így tűnt le az én életem láthatáráról a melegítő és vigasztaló nap, bánatom feleggelen nem hatnak át azon halvány sugárok, melyek a szívnek vigasztalásul a társasélet apró örömei, a jó szívek szelid részvétele és barátsága nyujtanak. A kinek élete kevésbé borult el, azokra nézve hozhatnak derűt ezek; az én életemet sötétebb felleg borítja, hogyszem azon valaha valamely fény sugar áthathasson. Hozd vissza öcsém ama lehaladt napot vagy azon sötét felhőket, világosságot fűl és a föld sötét láthatárára hozz bármily halvány derűt, és akkor elhiszem, hogy még életemre is derülhet vagy egy boldog óra, akkor öcsém én itt hagyom e magányt és követni foglak tégedet, nem gondolkodom többé, hanem tenni fogom a mit mondasz.

— Grófnő! — szölt Gábor föltartva magára jobbát — az isten mellettem szöl.

— Eg a szomszéd falu, égés van a hegyen túl — hallszék az utczán a nép lármája.

— Ah nagy isten égés! kiálta a thea-nénike és kis Frigyes egyszerre.

— Csalódik a nép, csalódik a grófnő. Nem égés az, hanem azon isteni fény, mely egykor Izrael népe előtt bujdosásban világított. Az isten vett kegyelmébe engemet és őnt grófnő, midőn hatalmas szavával vitaközsünkbe beleszólt. Nézzé nagysád, azon fény mind tovább terül, az egész hosszú hegyvonal felett vörös tűz tenger emelkedik, tiz falunk kellene égnie a szomszéd völgyben egyszerre s akkor sem világítaná föl e sötét estvét annyira, mint ez égi fény fölvilágítja. Nem tűz az grófnő, hanem az északi fény!! Az isten megmutatta önnek, hogy midőn a nap lehalad s a holdat és csillagokat sötét felhő takarja, van még világosság az istennél, mely a természetet földretheti.

A thea-nénike térdre rogyott.

Gábor égre kuleskál kezét:

— Köszönöm teremő Istenem, hogy segitségemre jöttél — szöla.

— Megyek veled — szölt Zováthy Andrásné — hiszem, hogy van számomra is vigasztalás az istennél.

(Folytatjuk.)

szerző ép, egészséges, józan felfogásáról, sok szakismeretéről teszen bizonyosságot; előadása tiszta, világos, nyelve jó magyarság. Kezdő gazda bizonyosan nagy haszonnal fogja olvasni, a veterán gyönyörködhetik az előadás jóságában. Azért kedves urak, ne resteljék: rá kell keresni. Szponzorunk pedig derék czikkeiért köszönetet mondunk a jó egészséget kívánunk, hogy cikkeit bevégezhesse s külön füzetben is kiadassa. B. B. J.

— Kákai Aranyos előfizetési felhívást küldött szét „Handa-banda” című humoristikus lapjára, mely hetenkint félven jelenik meg s előfizetési ára évenként 1 ft 50 kr.

— Farini, az új olasz miniszterelnök oly férfi, kinek neve az utóbbi években az olasz mozgalmakban gyakrabban szerepelt. Mintán 1822. oct. 22 én Russiban, az egyházi államban született, most legjobb férfiakat éli, s eredetileg orvos volt. Fiatal korában politikai mozgalmakba keveredvén, menekülnie kellett, s csak akkor tért vissza hazájába, midőn IX. Pius pápa trónra lépett. Ekkor mint az egészségügy és a börtönök felügyelője alkalmaztatott a római miniszteriumnál s Rossival együtt a növekvő forradalmi törekvéseket igyekezett féken tartani. Midőn Rossit meggyilkolták, elhagyta Rómát, s csak akkor tért ismét vissza, midőn a francziák vonultak be. De a most lábra kapott kormányrendszer nagyon szabadelvűnek találta őt; száműzetést s Piemontba menekült. Itt több történelmi és politikai munkája által tüntette ki magát, 1851-ben közoktatási miniszter lett s később az egészségügyi batóságba lépett. Az 1859-ik évi bábura elején mint szardíniai felbatalmazott Pármába és Modenába ment, hol a lakosság diktatórrá kiáltotta ki; s a hercegségek annexióját ügyes kézzel innen intézte. Később helytartó lett Ronagnában s Garibaldi seregszám expeditója után első helytartó Nápolyban. Itt azonban nem sikerült népszerűvé lennie, kénytelen volt Turinba visszaterelni. Az utolsó Cavour-féle miniszteriumban (1859. július) a belügyi tárczát vette át, s Cavour halála után (1861. június) Minghetti kezébe adta át. A legújabb olasz miniszteriumban Farini vette át a miniszterelnökséget, és Pasolini a külügyi tárczát.

— A tengeri kigyó nem mese többé. Ugyanis a „Phare de la Loire” a következő esetet közli: „A három-árbozú „Tocantín” éppen Nantes felé akart vitorlázni, midőn egy hajóslegény ezen állatnak egy bordáját Párába hozta; ugyanaz a hajó fedezetére fölvetette, hogy a hajó tulajdonosnak átadassék, ki dec. 8-ka óta annak birtokában van. A hajóslegény a következő bővebb adatokat közölte fölé: Az állat 126 angol láb (körülbelül 36 meter) hosszú volt, míg a farka 60 lábát mért; a fej, mely részben homokkal volt befödve, 4—5 meternyi nagyságu és oly idomu csak hogy nem egészen oly hegyes mint a kajmáné volt; előlábak helyett az állat két lapát alakú uszánnyal bírt, a test és a fark alsó része halakéhoz hasonló pikkelyes kereszt-vonásokkal volt ellátva. Csak kevés idő előtt veszítette életét, mert majd egészen sértetlen volt, s midőn a partra kivetett. Salmas lakói még olajat is kísértettek belőle nyerni. A hátgerincz perceként oly nagyok voltak, hogy a nevezett lakosok mindenikéből köznapit illyénnel készítették. Különböző ezen csodaszert állatnak nagyságát azon egy borda után lehet megítélni, mely Nantesbe hozatott, s mely egyike a legkisebbeknek; ugyanaz 3. 65 meternyi (10—11 lábnyi) hosszú. Azt írják, hogy a legnagyobbak legalább kétszer oly nagyok, és hogy neányát közülük az első — Páránt Nantebe indulandó — hajóval készültnek külden. Ezen állat inkább a hüllők, mint a halmeműkhez tartozik, és mindenből azt lehet következtetni, hogy a Laubé öböl közelében fekvő mocsárokból, melyekbe sok nagy folyók ömlenek, vagy az Amazon folyamból került oda, egyébiránt semmi sem bizonyítja, hogy az nem egyszersmind a szabad tengeren is tette kirándulásait.

— A „Koszoru” ügyében. Tisztelt előfizetőimet értesíteni kívánom, hogy a „Koszoru”, nem ugyan január 1-jei, mint a program hirdet, hanem január 4-én, és azontúl mindig vasárnap fog megjelenni. Némi akadály s a cenzúrábbság tette szükségessé ezen módosítást. Ezekivül azon tisztelt előfizetőket, kiknek előfizetése a „Figyelő”-re mult october végével nem járt le, s kik fölség fizetett pénzüket felhívásom értelmében vissza nem kívánták, s ez által hallgatólag a „Koszoru” előfizetőivé lettek, fölkérem: méltóztatassanak a fél vagy egész évi előfizetésből bírányzó meányiságot kiptólva hozzám melőbb beküldeni, hogy a lap küldésében akadály ne történjen. Pesten, december 16-án 1862. Arany János, a „Koszoru” kiadó szerkesztője.

POLITIKAI HIREK.

ANGOLORSZÁG. London, dec. 27. A mai „Times”-nak sürgönyzik Uj-Yorkból dec. 17-ről: A szombati csata Fredericksburgnál az egyesületekre nézve szerencsétlenül ütött ki. Az egyesületek legalább is 10,000 embert veszítettek. Burnside báboritallanl vonult vissza a Rappahannock-on. Ezzel a téli hadjárat alkalmassint be van végezve.

Layard, a kit Russel alter egójának tartanak, egy meetingben közelebbről ezt mondotta: „Meg vagyok győződve, hogy az az akadály, a mely Olaszország békéjének útjában áll — a franczia csapatok Rómában létele — nem sokára el lesz bántva.

FRANCZIAORSZÁG. Páris, dec. 24. A „France” írja, hogy több jóniai sziget lakossága kijelentette, hogy a bekebelezetést Görögországba, Alfréd herceg mint király nélkül, nem akarják. Ennélfogva Anglia, mielőtt ez ügy rendezése végett congressus ülne össze, megfogja kérdezni a jóniai szigetek népességét általános szavazás útján: akarja-e vagy nem az egyesülést Görögországgal?

Az oláhországi ismeretes fegyverszállításról a „Patrie” következő érdekes tudósítást közöl: Mintán a bukaresti kormány feloldotta a zart, a mely alá a Szerbiába szállított fegyverek ideiglenesen helyezve voltak, Ausztria a porta és Angolország Bukarestben bítelesített képviselői az oláh kormánytól ezen intézkedés visszavételét kívánták. Franciaország főkonzula jóakór modorban csatlakozott volna tisztár-

sainak e lépéséhez; azonban kétségesnek látszott, valjon Sándor fejedelem hajlandó-e megváltoztatni előbbi határozatát. Egy, 1200 emberből és egy tüzér tüzérből álló moldvai csapat ugyanis megindult Gruia felé a Duna balpartján. A szerbek viszont, azon tudósításra, hogy egy 3000 emberből álló török csapat vonul a folyam hosszában az ő határai felé, 10,000 embert összpontosítottak Radujevacra, s a jobb parton Gruia felé szemközt. Ugy vélték, hogy a fegyvereknek e két pont közt kell átmenniük. Ezen körülmény Bukarestben könnyen megfogható felindulást okozott, jóllehet a közvélemény hangosan a kormány mellett nyilatkozik. Egyébiránt minden oda mutatott, hogy a dolognak semmi komoly összefüggés nem leend a következménye.

A császárnak Rothschild báró általi fogadtatásáról a „France” következőleg ír: A fogadtatás, melyben a császár a ferrieresi kastélyban részesült, olyan volt, a minőt Európa első bankárjától várni lehetett, a kit egy nagy uralkodó, látogatásával tisztelt meg. A Rothschild család, a mely ugy szólni nemzetközi fontossággal bír, és a melynek Európa több nagy városában van képviselője, egészen együtt volt, hogy elfogadják a francziák császárat. Midőn a császár a pályafőhez érkezett, Rothschild James báró fogadta őt. Rothschild James báróné és a család valamennyi tagja a lépcső alján várták ő felségét. Néhány percznyi pihenés után a kastélyt tekintették meg, melynek benső pompáját a legnagyobb becsű művészi munkák emelik. A növényházak és egy pompás mintagazdaság voltak kitűnő tárgyai a császár figyelmének. A körültekintés meglevén, azonnal megkezdődött a vadászat. A nagy számú bajtók, tyrolinak voltak öltözve. A vad bőven volt; 2500 darabnál több esett el. Két órákor fényes reggelire találtak. Étkézés alatt az opera karai egy Rossini által szerzett vadászati symphoniai énekeltek. Reggeli után tündéri látvány tárult föl a vendégek szemé előtt: az egész park kivilágították, s tündéri látványt nyújtott. 5 órákor a császár és az őt kísérők elhagyták a ferrieresi kastélyt, melyre nézve a látogatás mostantól kezdve, történelmi emlékké leend.

Páris, dec. 25. A „France” írja: Bizonyosnak mondják, hogy két nagy hatalom a jóniai szigetek átengedése ellen van, mivel Anglia védelmát az európai súlygyen szükségességének tartják.

A „Moniteur” szerint a pápai nuntius 10,000 frankot adott át Drouyn de Lhuys miniszternek, a mely összeget ő szentsége a roueni szőlőközdő gyári munkások segélyezésére szánt. A pápa sajnálkozását nyilvánította, hogy mostani pénzügyi helyzete nem engedi nagyobb mérvben tanúsíthatnia Franciaország haládatossága és ragaszkodása miatti rokonszenvét.

Az „O. D. P.”-nak írják Párisból: Billant közelebbről azt a kíváncsatat nyilvánította a császár előtt, hogy ne ő, hanem más valaki képviselje a kormányoztatóit a törvényhozó testület ülésében a római kérdésre vonatkozólag. „Miert?” kérdé a császár. „Azért Sire, mivel az ön politikája megváltozott, s mivel nekem igen nehéz feladat lenne meggyőzni a kamarát arról, hogy Drouyn de Lhuys ur a Thouvenel ur művét folytatja.” A császár e nyilatkozaton nagyon meg látszott tüdődni s így szólott: „Hisz az én politikám ez évben is ugyanaz, a mi a multban volt. Az eszközök, védelmezésére ugyanazok, csupán a miniszteriumban történt változás.”

Páris, dec. 26. A római osztrák követ meg van bízva, hogy üdvözölje a pápát az elhatározott reformokért. A reformok kiterjednek a pénz- és igazságtgyre s a katonai szervezetre. A sz-pétervári kabinet teljesen osztja a párisi kabinet nézeteit a római kérdésre vonatkozólag.

OLASZORSZÁG. Turin, dec. 22. Mindamellett, hogy némely franczia lapok az új franczia követ és Farini közt folyt s a lapunk közelebbi számában említett beszélgetést koholmányoknak nyilvánították: ismételve merülnek fel tudósítások, a melyek szerint a két államférfi habár kevésbé éles, de mindenesetre a diplomatiai kétértelmű simaság szokott korlátain tulmenő nyílt szavakat váltottak az olasz egyesség kérdése felett. A „Nord” szerint Sartiges gróf ama kérdésére: minő magatartást szándékozik a turini kabinet követni a római udvar irányában s az idevonatkozó nagy kérdés tekintetében, — Farini így felelt: „Magunktartása igen egyszerű leend. Semmit sem fogunk tenni. Belső szervezettünk egészen igénybe veszi. Az új irány, a melybe a tuileriák kabinetje lépett, egészen kívül felel a mi eszmekörünkön, elveinken s az ország törekvésein. Mi fentartjuk jogainkat; nem engedjük meg, hogy valaki azokat megsértse; miután azonban Franciaországban töltünk teljes lehetetlenséget kíván, ezen az uton nem fogjuk őt követni.”

A turini hivatalos lap visszatartja a „France” ama czélzását, mintha az olasz egyesség a rablócsapatok által kivított siker miatt lehetetlen volna. A régebben oly számos rablóbandák leapadása a hadsereg dadalmas előhaladására mutal. A rablás most csak néhány helyiségre van szorítva. A nép segélynyújtása és közreműködése a rablók üldözésében, az egyessre törekvés mellett bizonyít. Statistikai kimutatások a közbiztonság javulása mellett tanuskodnak; a lopások csaknem egészen megszűntek stb.

Rómából írják a „France”-nak, hogy a pápa Latour d' Auvergne franczia követnek azt nyilvánította, hogy ő szentsége meg fogja adni a kívánt reformokat. A párisi nuntius meg van bízva, hogy ő szentségének egy sajátkezű iratát nyújtja át a császárnak, a melyben minden megállapított reform cél van sorolva, a melyeket a pápa öszszantából (motu proprio) megadni szándékozik. Azt hiszik, hogy ez a levél meg fog jelenni a „Moniteur”-ben. A római-franczia helyőrség parancsnoksága megtette, a behozandó újítások esetére a pápai kormány által kívánt előintézkedéseket.

Az „Ind. B.” jó forrásból értesül, hogy miután Farini kijelentette, hogy Olaszország nyugodtan bevárja az alkalmas időt, Franciaország azt nyilvánította a római udvarnak, hogy mindaddig helyőrséget fog tartani Rómában, a míg a pápa ezt szükségesnek tartandja, ha a pápai kormány megígéri, hogy a reformok útjára térés által igyekezni fog a rómaiak szívét megnyerni. Mihelyt constatirova lesz, hogy a rómaiak szíve az egyházi kormánynak meg van nyerve, a császár, a katolikus hatalmak által együttesen aláírandó szerződésnél fogva biztosítani akarja a pápának

mostani birtokterületét; ugy azonban, hogy ő szentsége véglegesen lemondana 1859-ben elvesztett tartományairól. Ha pedig a szentszék csak igen jelentéktelen reformokat engedményezne s a rómaiak sem lennének elégedettebbek: ez esetben a franczia csapatok kihúzódnának Rómából s Civita-Vechiában foglalának állást a szent atya védelmezésére.

NÉMETORSZÁG. Berlin, dec. 23. A berlini négy választó kerület előjárósági tagjainak gyűlésében 40,000 aláírással ellátott hálá- és rokonszenvi nyilatkozat adatott a berlini követeknek, hogy azt a főváros első és második fokú választói nevében nyújtás be a követekbázházhoz. A felirat átadása után lakoma következett. A „Nat. Ztg.” megjegyzi, hogy a porosz szabadelvű pártnak nem volt szándéka ezen köszönetnyilvánítást által demonstrációt idézni elő, csupán az alkotmányhoz való tántoríthatlan ragaszkodásának akart újabb kifejezést adni. Az idéztük lap szerint, ha az egyes választókterületek ugyanily módon nyilatkoztatnák ki ragaszkodásukat az alkotmányhoz, a kormány a legközelebb elrendelendő új választásoknál tudni fogná magát mihez alkalmazni a közbangulatot illetőleg.

A király ma fogadta ünnepélyesen Talleyrand új franczia nagy követet. Ő felsége ez alkalommal többek közt így szólott: A kereskedelmi szerződést úgy tekintik, mint eszközt a két nemzet barátságos szomszédai érintkezésének fellendítésére. A követségnek nagy követi állomással emelésében zálogát látja a két állam barátságos nemzetközi viszonyainak.

OROSZ- és LENGYELORSZÁG. Sz. Pétervár, dec. 24. A mai „Journ. de St. Petersb.” Gortsakoff herceg külügyminiszternek dec. 14-ről kelt körjegyzékét közli, a melyben a történt alkudozások előrebocsátása után a külügyminister ezeket írja: „Oroszországnak párisi és londoni képviselői nov. 30-ról azt az utasítást kapták, hogy jelenték ki, hogy mi Leuchtenberg herceget soha sem jelöltük ki görög királyságra. Ez a jelöltség előttünk politikailag soha sem létezett, bármint lehetne magyarázni a szerződést jogi szempontból. Mintán a brit kormány e nyilatkozattal megelégedést nyilvánította, követünk egy kölcsönös költelező egyezmény formulázását hozta javaslatba. Az ily értelemben szerkesztett jegyzékek dec. 4-én aláírtak s Russel lord és Brunow báró között kicseréltek. Ezek a jegyzékek emlékeztetnek a három hatalom közötti viszonyra, a mely három hatalom uralkodó családjait kizárja a görög trónról s természetes dolognak tekintik, hogy Alfréd, valamint Leuchtenberg hercegek is megválasztatása meg nem történtnek fogna tekinteni, ha egyiket vagy másikat meg fogják a görögök választani. Franciaország felhívott az érintett egyezményhez csatlakozásra. Az idéztük lap szerint nem igaz, hogy a három hatalom eltörölte volna a görög alkotmányt azon czikkelyt, a melynél fogva a királynak görög vallásnak kell lennie.

Varsó, dec. 24. A rendőrség tegnap felfedezte a titkos iratok nyomdáját. A bűnrészeseket az ilyen közlemények tizedik számának kiadásán érték rajta.

Sz. Pétervár, dec. 25. A mai „Journ. de St. Petersb.” felvele a „France” és „Opinion”-nak többek között ezt írja: Az említett lapok minket képtelen okoskodással vádoltak. Mi azt akartunk mondani, hogyha Angliának szabadságában áll a jóniai szigetek feletti védelméről lemondani: csupán Európát illeti a határozás és szigetek további sorsa felett; illeti a közérdek egyenlő tekintetében nevében, a melyek egykor azt eredményezték, hogy a véderuaság Angliára bízott. Különböző Angolország magáévá tette e tant, a midőn e kérdést azon hatalmak elébe terjesztette, a melyek az 1815-iki egyezményt aláírták, vagy később hozzácsatlakoztak.

GÖRÖGORSZÁG. Athéne, dec. 22. A nemzeti gyűlés ma ünnepélyesen megnyitott. Elliot lord azon nap este érkezett Athenébe. Magával vitte a hivatalos értesítést arról, hogy Anglia a görög szigeteket, minden katonai vagy tengerészeti állomás megtartása nélkül Korfuban, teljesen és feltétlenül átengedi. A londoni „Economist” azt indítványozza, hogy az a hét millió, a melybe került Angliának évenként a jóniai szigetek fölötti védelméről, s a mely összeg legnagyobb része Korfúnak egy második Gibraltarra erődítésére fordítottak, ezenna töröltessék ki az állam költségvetéséből.

Athéne, dec. 23. A külügyminister lemondását a nemzeti gyűlés megnyitásával visszavette. Alfréd herceg Athenében 1987, Pyrausban 1576 szavazatot kapott. Athenében Kallifronas, Kalligas, Dosios, Makryanis, Smolenski, Coroneos, Benisellos és Koliatzos választattak meg képviselőkké a nemzeti gyűlésre.

MOLDAVA-OLÁHFEJEDelemség. A bécsi „Sch. Corr.” a „Patrie” fenebb közölt tudósítását, a mely szerint Kuza fejedelem a hatalmak óvása ellenére is ki akarja adni Szerbiának a tudva levő fegyverszállítványt, nemcsak maga is megerősíti, hanem hozzá teszi a következő felvilágosítást is. Kuza és Mihály szerb fejedelem, mielőtt megtudják, hogy Franciaország is csatlakozik az óvástevevőkhöz, azonnal kaptak Párisból némi hivatalos felvilágosításokat ezen csatlakozás bordonjait illetőleg. E közlemények olyneműek voltak, hogy egészen megnyugtathatták a két fejedelmet Franciaország érületére nézve, sőt még fel is bátoríthatták Kuza fejedelmet azon magatartás folytatására, a melyt most oly bátran foglal el.

Oroszország nem csatlakozott az Ausztria és Anglia részéről történt óváshoz, mert szerinte a szerbeknek autonóm, független kormányuk levén, melynek joga van bizonyos számú katonaságot fegyverben tartani, azon jogát is el kell ismerni, hogy e katonaságot fölfegyverezhesse; nem kérdés, honnan veszi e fegyvereket. Ez uttal egy orosz fegyvertárból vevén, a nélkül vitethette át egy más államon, hogy a szerződéseket megsértette volna. 15,000 puská s hozzá való hadiszerek és fölszerelési eszközök kevesebb mennyiség, mint a mennyire a szerb kormánynak szüksége van, mely éppen azért két más szállítmányt is megrendelt tőle, hogy a polgári katonaságot fölszerelhesse.

AMERIKA. Uj-York, dec. 15. A fredericksburgi csata 13-kán kezdődött. Az egyesületi csapatok elenyomultak, hogy a déliek gyalogságát megtámadják. A déliek tüzésége feltartoztatta az egyesületi csapatok elenyomulását, a me-

lyek másodizben verettek vissza. Azonban segítségük érkezett. A tüzelés mind a két részről estig tartott. A déliek balszárnya egy mérföldnyire verett vissza s 400 embere esett foglyul. Az egyesületek a 13-ki éjelt a csataterén töltötték. Az egyesületi hadseregéből Jacken és Bayard tábornok s igen számos tisztük megölték, öt tábornok megsebesült. A veszteség mind a két részről nagy. Dec. 14-én a déliek hadállásuk erősítésével foglalkoztak. Azt hiszik, Burnside tábornok ma ismételné fogja a támadást.

Ujabbak. Páris, dec. 27. A pápa által megállapított reformokat január 1- és 5-e közt fogja a hivatalos lap közölni. Romai tudósítások jelentik, hogy a karácsony-ünnep alkalmával a bíbornokok tisztelkedtek II. Ferenc királynál; valamint a francia követ is.

— Turin, dec. 27. A „Gaz. di Torino” azt állítja, hogy a rablókról való jelentés, a melyet Ratazzi a kamara elébe terjesztett, nem Lamarmora tábornoktól származott, hanem egyik tábornoki tisztjétől; innen magyarázhatók a jelentésben előforduló otromba valótlan-ságok. A „Stampa” írja, hogy a girgentii börtönből 150 gályarab kirozott. A had-, bel- és igazságügyminiszterek a legerélyesebb intézkedéseket tettek a rablócsapa-tok teljes elgyomarasára a nápolyi tartományokban.

— Athene, dec. 24. Hogy Ferdinánd a jelöltséget visszautasította, közönségesen tudva van. A bizony-

talanság nyugtalanságot okoz. Messeniában rablások tör-ténnek. A kormány intézkedéseket tesz a rend helyreál-lítására. Korronev a nemzetőrség főnöke Athénben elé-gülletlen.

— Azon regényes hír támadt, hogy a híres Skander bégnék, Hunyadi János kortársának utóda, ki jelenleg Lon-donban van, a Garibaldi Nápoly elleni vállalatához hasonló expedíciót készít a török tartományokba. Damas Sándorhoz, ki Olaszországban mellette irogat, egy levelet intézett, mely-ben kéri, működje az expedíció érdekében s nyerve meg az olasz kormányt is rá. Szerinte már 2000 fegyveres ren-dezett embere van, s két gőzhajót bérelt ki.

— Berlinből írják 27-ről: Az olasz követ, Launay innen történt rőtönös és merőben váratlan elutazása nagy figyelmet ébreszt. Személy változást hisznek a követéségre nézve. — Porosz-Lengyelországból egy készülöben levő nagy összeesküvést jelentenek.

— Páris, dec. 18. A „Patrie” megerősíteni hiszi azon hírt, hogy Elliot lord Konstantinápolyba fog menni, hogy ott Görögországnak Epirus s Thessaliáfelőli megna-gyobbitására nézve alkudozzék. — A „France” jelenti: Elli-ot az athenei kormányk egy jegyzéket adott át a jóniai szigeteket illetőleg.

— Athene, dec. 29. Coroneos letétetett; a helyzet javult.

— Athene, dec. 24. Ferdinánd király visszautasítá-sa tudatik. A bizonytalanság nyugtalanságot okoz. Messe-niában rablások fordulnak elő. A kormány rendszabályok-hoz nyul a rend helyreállítására.

— Páris, dec. 27. A „Moniteur” jelenti: A japáni tudósítások nem erősítik meg a Yeddoban kitört forradalam-ról keringő híreket; ellenben fontos szervezeti reformokról tesznek jelentést, melyek állítólag a fejedelmek s aristocratia közti viszonyok szabályozására vonatkoznak.

— Páris, dec. 27. Római levelek folyó hó 24-ről jelentik: A karácsonyi ünnep alkalmából a bíbornokok lá-togatást tettek II. Ferenc királynál. A francia nagy követ is meglátogatta őt.

— Uj-York, dec. 17. A mississippi-i unionista hadcsapatok eredmény nélkül visszatértek Helenába. A pénzügyi bizottság azon kérdés vitatásával foglalkozott, vajlon oly idegen portékáktól, a melyek nem első szük-ségi cikkek, vétsékek-e beviteli várn. A képviselői ka-mara 78 szavazattal 51 ellen jóváhagyta Lincoln rabszol-ga-felszabadítási kiáltványát. A „Richmond-Examiner” képtelenségnek tartja feltenni, hogy a külföldi vetke-zettek hallgassanak a Lincoln üzenetében tett javaslatokra.

Távíratí tudósítás a bécsi börzéről

December 31-én: Nemzeti kölcsön 81.95. 5%, Metalliques 76.45. Bank-részvény 809.—. Hitel-részvény 222.60. Váltó Londonra 114.80. Ezüst 114.—. Arany 5.50.

December 27-én: Urbéri kárpótlási kötvény: Magyar országi 74.—. Erdélyi 72.—.

T. és felelős szerkesztő DÓZSA DÁNIEL.

H I R D E T É S E K.

(744)

Az általán kedvelt, kellemes hatású valódi

SCHEIBERGERI NÖVÉNY-ALLOP

ezen mell-hűlés, köhögések, rekedtség, torok-, általán mell- és tüdőbajoknál, jeles enyhítő-szer, valamint

Wilhelm F.-nek valódi, tiszta, hatáságilag megvizsgált cs. kir. I. kiz rólga szabadalmazott EGÉSSÉG ELŐMOZDÍTÓ ALHABORA és ALMABORECZETE

ezen gyomor-szenvedés, bél-dugulás, mejj görcsök, fő-fájás, vér-nedv és vértolulások ellen jeles szer tívegenként 50 kr. o. é. valamint az előbbeni kapható:

Kolozsvártt Wolff János gyógyszerész. Tordán Wolff Gábornál. Dézen Krémer Sámuelnél, Medgyesen Breckner C-nél. N.-Bányán Horacek Józsefnél. M.-Vásárhelyt Jenei A.-nál. Beszterczen Dietrich & Fleischernél. Segesvártt Misselbacher J. B. Zalathán Mergai J.-nál. N.-Váradon Janky A. N.-Szebenben Zöhrer J. F. Hátszegen Mátéfi Béla gyógyszerész-nél. Bassoan Fabik és Jekelius gyógyszerész uraknál.

Egyszermind a fentebbi megbízott raktáros uraknál megrendelhető a jeles TYUKSZEM-KENŐCS, cs. k. főorvos Schmidt töl Egy skatulya ára 23 kr. o. é.

Dr. Behr IDEG-SZERE az idegek s a test erősítésére. Ára 70 kr. o. é.

Sziriai Stub-Alpesi NÖVÉNYNEDV mell- és tüdőbetegeknek. Üvegje 87 kr. o. é.

Lobry és Pertonsnak valódi orvosi ugynevezett:

DORSCH MÁJ-OLAJA,

skrofulás és bőr-kütfések ellen. Egy tíveg ára 1 forint o. é.

Főraktár: BITTNER GYULÁNÁL, Gloggnitzon.

(773)

Az Ország Tükre

czimű buda-pesti nagy képes közlöny

jövőre is 3-szor jelen meg havonként, hozván a jövő évben:

12 nagy műlapjával 252—270 képet.

Műlapjai közül fölemlítjük:

Hunyadi J. a várnai csatában. — Petőfi halála a se-gesvári csataterén. — Batori Erzsébet utolsó órája. — Attila nász éje.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre 12 ft. — Félévre 6 ft. — Negyedévre 3 ft. —

Az ívek: „Sándor-utca 16-ik szám” nevem alatt küldendők.

Balázs Sándor, szerkesztő és kiadó.

(766)

MAINZI Drescher és Fischer

valódi RETEK-CZUKORKÁINK

egyedüli raktára Kolozsvártt Karvázy Józsefnél.

Ezen czukorkák, melyek már évek óta egész Németországban a legnagyobb sikerrel használtattak és mint a legjobb szer a köhögés és mell-fájás ellen elősmertetvén, an-nál inkább ajánlható, mivel a fennebbi gyárosok jelenleg sokkal jobbitott retek-czuko-rkának hatásáról jót állanak.

Árai:

1 valódi doboz 45 kr

Valódiában kapható még: Tordán, WOLF GÁBOR gyógyszerész urnál és Enye-den WINKLER JÁNOS ur fűszer, anyag és festék kereskedésében.

Közyülés.

(2—3)

(772) A m.-valkói, kelezeli és k.-ujfalusi f. cz. birtokos urak ezennel felhivnak 1863-dik év jan. 5-én d. e 10 órakor Kolozsvártt mgs. b. Józiska Lajos ur ö mlga elnöklete alatt és házában tartandó birtokosi közgyűlésen minél számosabban megjeleni.

Inocel, deczember 19-én 1862.

Gyarmathi Miklós,
alinspector.

(775)

Eladó jószág.

(3—3)

Gróf Lázár Johannának Hunyadmegyében Ludesd és Kosztessd helységek-ben lévő részjószága, mely áll 15 hold szántó-, 73 h. kaszáló-, 2 h. jókarban lévő szőlő-, 243 h. erdő, egy két kövi lisztelő malom, egy nagy kocsoma és legelőből, örök áron el-adó. Értekezhetni iránta a tulajdonos nővel, vagy meghatalmazottjával K.-Fehérvártt, nagy-utca 697 szám alatt.

Nyomatott az ev. ref. főtanoda betűivel. (Bel-farkasutca 74 sz.)

(2—6)

(763)

1/1 1862

(2—12)

Cs. kir.

szabadalmazott

és

első amerikai

Minden további ajánlást megkímélve, ez egyetlen szepítő szer az, mely a londoni világgiallításán „tiszteltetjes említés”-sel tüntetett ki.

és angol királyi szabadalmat nyert általán kedvelt

ANATHERIN-SZÁJVIZE

bécsi fogorvos POPP J. G. urnak. Ára 1 ft. 40 kr. o. é.

Ezen 14 év óta használtban levő szájvíz a fog- és szájrészekre nézve mint egyike a legjobb óvszereknek bizonyult be, magas és főfürásának által tolette-esz-közül használtatik, néuszerint pedig a legkínőbb orvosi egyéniségek által számos bizonyítványokkal helyeseltetvén, minden további dicsegetés fölösleges.

FOG-OLAJ.

melylyel az ember sajátkezüleg dughatja be odvas fogat. Ára 2 ft. 10 kr.

Cs. kir. legm. titálto.

ANATHERIN-FOGPÁSZTA. Ára 1 frt 22 kr.

NÖVÉNY-FOGFOR Ára 36 kr. o. é.

BIZOMÁNYOSOK:

Kolozsvártt: Wolff J. és Káldy J. gyógyszer. Tordán: Wolff G. gyógyszer. Szebenben: Zöhrer és Müller, Steiner gyógyszerész. Brassóban: Fabik János fia és G. János fia. Károly-Fehérvártt: Sander gyógyszerész. Ruzs, Wagner könyvtáros. Segesvártt: Misselbacher J. M. Beszterczen: Dietrich és Fleischner. Dézen: Kremer S. Déden: Büchler A. Medgyesen: Folbert gyógyszer. Nagy-Enyeden: Oberth J. gyógyszer. Nagy-Váradon: Janki J. Huzella. Fogarason: Nehrer, Maros-Vásárhelyt: Bucher D. és Fogarasi. Balázsfalván: Korvig T. Szász-városon: Leonhardt J. és Wostch gyógyszer. Szász-Régenben: Traugott és Wachner. Zilahon: Ifj. Abraham Gábor. Debrezenben: Bezier gyógyszer., Saltzman, és Czának J. S.-A.-Ughelyt: Dechner József. Szinyér-Váralján: E. Gerber gyógyszer. Szathmártt: Veisz J. Márm.-Szegeten: Hoffman és Rath. Holdmező-Vásárhelyt: Waagner K. gyógyszer. N.-Károlyban: Jellinek gyógyszer. Nagy-Bányán: Tapp gyógyszer. Ó-Márothon: Pfeiffer urak.

STEIN JÁNOS

könyvkereskedésében Kolozsvártt, Wittich Józsefnél Maros-Vásárhelyt, Dobray Nándornál S.-Udvarhelyt, Barthos Domokosnál S.-Szentgyörgyön kapható:

ERDÉLYI ORSZ. MUZ.-EGYL. NAPTÁRA

az 1863-dik évre.

A muzeum egylet tagjainak névsorával

Kiadja az erd. orsz. muzeum egylet igazgató választmánya.

Ára 40 kr. o. ért.

Oláh Judith. Történeti regény egy kö-telben. Irta Dózsa Dániel. Ára 1 ft. 20 kr.

Ingyen tanító francia nyelv-mester. A francia nyelvet szintoly könnyen, mint alaposan megtanulni ki-vánó magyar ifjaknak ajánlja Brassai Sámuel. I. rész. Az alap- és bővi-telt egyszerű mondat. (A Kékkönyvtár XIV. füzet.) Ára 1 frt 60 kr.

Képek a hazai történelemből. Gyer-mekek számára szerkesztő Tanczos János. Ára 50 kr.

Népszínházi évkönyv naplárészszel 1863-ra. A budai népszínház javára szerkesztik: Bolnai és Kempelen Győző. I. évfolyam 1 frt 20 kr.

A természetes gyógy mód vagy a betegségeknek gyógyszer nélkül élet-rendi szabályok szoros megtartása ál-tali gyógyítása, a Schroth által ala-pított s utóbb tökélyesített rendszer alapján, és pontos leírása a korak-ban roppantul elterjedt görvél-kórnak és bujasenyvnek, azok pontos gyógyi-tásával együtt. Irta dr. Siklós Károly I-ső füzet. Ára 80 kr.

Kis természetrajz, tanodai és ma-telben használatra. 282 színezett ábrával. Második bővített kiadás. Fordította Gy-u-rits Antal. Csinos borítékba kötve 2 frt.

A nyomorultak 9—10-ik és utol-só kötete: Valjean János. Irta Hu-gó Victor. Fordították H. J. és R. Sz. 3 frt.

Az erdélyi muzeum-egylet év-könyvei. Szerkesztette Brassai Sámuel m. h. i. 1861. 4-r. (VI. 158 lap) a három füzet 1 frt. 70 kr.

„II-dik kötet I-ső füzet 1862. 4-rét 80 lap. Ára 80 kr.

Erdélyi történelmi adatok. Szer-kesztő és kiadja gróf Mikó Imre, 4 kötet 1855—1862 n. 8-rét (XXXI, 368. IV, 400. II, 357. XIV, 373 lap) a négy kö-tet ára 6 frt. 80 kr.

Uti rajzok. Két kötet. Irta Zombori Gedő. Ára 2 frt.

Rövid utasítás, egy husz hold területű váltó gazdaság rendezésére, kis birtoko-sok számára. Az erdélyi gazd. egylet kívánságára írta báró Bánffy János. II-ik kiadás. 1859. 8-rét (47 lap) 36 kr.